

Sygn. akt V ACa 147/16

POSTANOWIENIE

Dnia 2 grudnia 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach V Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Grzegorz Stojek
Sędziowie:	SA Iwona Wilk
Protokolant:	SA Aleksandra Janas (spr.)
	Mirosław Kruk

po rozpoznaniu w dniu 18 listopada 2016 r. w Katowicach

na rozprawie

sprawy z powództwa C. H.

przeciwko Kołu (...) w Z. i (...)Związkowi (...) w W.

o uchylenie uchwały, ewentualnie o ustalenie

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach

z dnia 17 listopada 2015 r., sygn. akt XII C 225/14,

postanawia:

1. sprostować oznaczenie przedmiotu sprawy zawarte w zaskarżonym wyroku w ten sposób, że jest nim uchylenie uchwały, ewentualnie ustalenie;
2. uchylić zaskarżony wyrok i pozew odrzucić;
3. tytułem kosztów procesu zasądzić od powoda na rzecz:
 - pozwanego Koła (...) w Z. kwotę 817 (osiemset siedemnaście) złotych,
 - pozwanego (...) Związku (...)w W. kwotę 1.737 (jeden tysiąc siedemset trzydzieści siedem) złotych;
4. tytułem kosztów postępowania apelacyjnego zasądzić od powoda na rzecz:

- pozwanego Koła (...) w Z. kwotę 450 (czterysta pięćdziesiąt) złotych,
- pozwanego (...) Związku (...) w W. kwotę 1.350 (jeden tysiąc trzysta pięćdziesiąt) złotych.

SSA Aleksandra Janas	SSA Grzegorz Stojek	SSA Iwona Wilk
----------------------	---------------------	----------------

Sygn. akt V ACa 147/16

UZASADNIENIE

Powód C. H. wystąpił do Sądu Okręgowego w Gliwicach z pozwem skierowanym przeciwko (...) Związkowi (...) w W. oraz Kołu (...) w Z., w którym domagał się ustalenia istnienia swojego stosunku członkostwa w (...) Związku (...) w W. oraz przynależności do Koła (...) w Z.. Uzasadniając żądanie podał, że w uchwale z 2 czerwca 2013r. Walne Zgromadzenie wskazanego Koła (...) pozbawiło go członkostwa w tym (...), powołując się na te same zarzuty, które stanowiły podstawę podjętej wcześniej uchwały, uchylonej następnie w trybie nadzoru uchwałą Zarządu Okręgowego (...) Związku (...) w K.. Pismem z 14 listopada 2014r. Zarząd Okręgowy poinformował jednak o braku podstaw do uchylenia uchwały z 2 czerwca 2013r. w trybie nadzoru. Powód podał, że uchybienia, jakimi dotknięte są wskazane wyżej uchwały, powinny prowadzić do ich uchylenia.

Pozwany (...) Związek (...) w W. (...) domagał się odrzucenia pozwu, ewentualnie oddalenia powództwa i zasądzenia od powoda na swoją rzecz kosztów procesu. Zarzucił, że powód nie wyczerpał trybu powstępowania wewnątrzorganizacyjnego, skutkiem czego kwestionowana uchwała uprawomocniła się. Przywołując także art.33 ustawy z dnia 13 października 1995r. Prawo łowieckie (tekst jedn. Dz.U. z 2015r., poz.2168 ze zm.), dalej: pr. łow., podniósł, że powód nie zachował przewidzianego w tym przepisie terminu 14 dni na odwołanie się do sądu.

Także drugi z pozwanych wniósł o odrzucenie pozwu, ewentualnie o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów procesu. Pozwany ten wywodził, że w niniejszej sprawie droga sądowa jest niedopuszczalna, a nadto zaprzeczył zawartym w pozwie twierdzeniom o naruszeniach prawa, do których miało dojść w związku z podjęciem zaskarżonej uchwały oraz zakwestionował interes prawny powoda w żądaniu ustalenia jego członkostwa w pozwanym kole łowieckim.

W piśmie z 15 września 2015r. powód sprecyzował żądanie w ten sposób, że wniósł o uchylenie uchwały Walnego Zgromadzenia Członków Koła (...) w Z. i uchwały Zarządu Okręgowego (...) w K. utrzymującego tę uchwałę w mocy, ewentualnie wniósł o ustalenie istnienia stosunku prawnego członkostwa powoda w (...) Związku (...) oraz przynależności do Koła (...) w Z..

Wyrokiem z 17 listopada 2015r. Sąd Okręgowy w Gliwicach oddalił powództwo i zasądził od powoda na rzecz pozwanego Koła (...) w Z. koszty procesu w kwocie 817zł, a na rzecz drugiego z pozwanych – 1.737zł.

Rozstrzygając ustalił między innymi, że powód był członkiem Koła (...) w Z., którego Walne Zgromadzenie w dniu 20 maja 2012r. podjęło uchwałę o wykluczeniu go z tego z Koła. Uchwała ta została następnie uchylona uchwałą zarządu okręgowego (...) w K. z dnia 13 listopada 2012r. z powodu rażącego naruszenia postanowień Statutu (...). W dniu 2 czerwca 2013r. na wniosek myśliwych Walne Zgromadzenie pozwanego Koła podjęło ponowną uchwałę o wykluczeniu powoda. Powód nie był obecny na tym zgromadzeniu, a uchwała została mu przesłana pocztą. Mimo awizacji w dniach 22 sierpnia 2013r. i 30 sierpnia 2013r., powód jednak nie podjął przesyłki. Jak ustalono, do powoda awizo dotarło jeszcze w sierpniu 2013r., jednak go nie zrealizował bo przebywał poza Z.. Sąd Okręgowy ustalił także, że pismem z 11 lutego 2014r. powód zwrócił się do Zarządu Głównego (...) (data wpływu 17 marca 2014r.) o uchylenie uchwały Walnego Zgromadzenia członków Koła (...) w Z. z dnia 2 czerwca 2013r. w przedmiocie wykluczenia go z koła, w trybie nadzoru, jaki przewidziano w § 173 Statutu (...). Pismem z 23 czerwca 2014r. otrzymał odpowiedź, iż Zarząd Główny

(...) nie posiada kompetencji do sprawowania nadzoru nad kołami łowieckimi i że nadzór ten należy do właściwych zarządów okręgowych. Z kolei Zarząd Okręgowy (...) w K. pismem z dnia 14 listopada 2014r. poinformował powoda, iż nie widzi podstaw do uchylenia uchwały w trybie nadzoru. Poza złożeniem pisma opatrzonego datą 11 lutego 2014r. powód nie składał innych odwołań dotyczących uchwały o wykluczeniu go z koła łowieckiego.

W oparciu o powyższe ustalenia Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że powództwo nie zasługuje na uwzględnienie, uznając jednocześnie, że nie wystąpiły przesłanki uzasadniające odrzucenie pozwu. Powołując się na art.33 ust. 6 pr. łow. w poprzednim oraz obecnym, znowelizowanym, brzmieniu Sąd Okręgowy wskazał, że warunkiem koniecznym do dochodzenia swych roszczeń przed sądem jest wyczerpanie postępowania wewnątrzorganizacyjnego. Mając na uwadze treść rozdziału XVIII i XIX Statutu (...) doszedł do przekonania, że skoro powód nie skorzystał z przewidzianego w statucie trybu podważenia uchwały, nie wyczerpał trybu wewnątrzorganizacyjnego. Podkreślił też Sąd Okręgowy, że najpóźniej w dacie wskazanej w piśmie kierowanym do Zarządu Głównego (...), to jest 11 lutego 2014r., powód dowiedział się o kwestionowanej uchwale, jednak nie wniósł od niej odwołania w trybie przewidzianym w statucie. O kosztach procesu rozstrzygnięto na podstawie art.98 k.p.c.

W apelacji od tego wyroku powód zarzucił naruszenie: art.328 § 2 k.p.c. w związku z art.189 k.p.c. poprzez sporządzenie uzasadnienia niespełniającego wymogów wskazanych w tym przepisie, ponieważ – w ocenie skarżącego – Sąd nie wyjaśnił w ogóle zasadności przesłanek powództwa o ustalenie nieistnienia stosunku prawnego członkostwa, ograniczając się jedynie do przytoczenia art.33 ust.6 ustawy Prawo łowieckie, co w konsekwencji uniemożliwia odniesienie się do motywów, jakimi kierował się Sąd Okręgowy wydając zaskarżony wyrok; art.33 ust.6 ustawy Prawo łowieckie poprzez jego błędną wykładnię i przyjęcie, że powód nie wyczerpał postępowania wewnątrzorganizacyjnego, podczas gdy zaskarżył on uchwałę Walnego Zgromadzenia wykluczającą go z członkostwa w kole łowieckim w trybie art.173 Statutu (...), co sprawia, że skorzystał on z nadzwyczajnego trybu wzruszenia uchwał walnego zgromadzenia, czym wyczerpał postępowanie wewnątrzorganizacyjne; art.189 k.p.c. przez jego nieuwzględnienie w sytuacji, gdy powód miał interes prawny w domaganiu się ustalenia istnienia stosunku prawnego członkostwa w (...) oraz przynależności do Koła (...) w Z.. W oparciu o przedstawione zarzuty powód domagał się zmiany zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa w całości, ewentualnie jego uchylenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji, wniósł nadto o zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego.

Pozwani wnieśli o oddalenie apelacji i zasądzenie od powoda kosztów postępowania apelacyjnego.

Dodatkowo pozwany (...) domagał się odrzucenia apelacji podnosząc, że w stanie prawnym istniejącym w wyniku nowelizacji art.33 ust.6 ustawy Prawo łowieckie sąd okręgowy działa jako sąd odwoławczy, co czyni apelację niedopuszczalną.

Sąd Apelacyjny ustalił i zważył, co następuje.

Ustalenia faktyczne stanowiące podstawę zaskarżonego wyroku są prawidłowe – nie były one kwestionowane przez żadną ze stron, a przedmiotem kontrowersji była jedynie ocena skutków, jakie z okoliczności tych wynikają. Sąd Apelacyjny akceptuje zatem te ustalenia w pełni i bez zbędnego powtarzania czyni je własnymi.

W pierwszej kolejności rozstrzygnięcia wymaga zagadnienie dopuszczalności apelacji w sprawie, której przedmiotem jest żądanie uchylenia uchwały koła łowieckiego. Zgodnie z art.33 ust.6 pr. łow. w brzmieniu nadanym ustawą z 12 grudnia 2013r. o zmianie ustawy – Prawo łowieckie (Dz.U. z 2014r., poz.228.) i obowiązującym od 21 kwietnia 2014r., w sprawach utraty członkostwa w kole łowieckim, nabycia lub utraty członkostwa w (...) Związku (...)po wyczerpaniu postępowania wewnątrzorganizacyjnego albo od orzeczeń i postanowień kończących postępowanie dyscyplinarne stronom postępowania przysługuje, w terminie 14 dni od otrzymania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie, odwołanie do sądu okręgowego (...). Na gruncie tego przepisu w uchwale z 28 września 2016r., III CZP 46/16, Sąd Najwyższy wyraził pogląd, że odwołanie w sprawie utraty członkostwa w kole łowieckim oraz nabycia lub utraty członkostwa w (...) Związku (...)(...) sąd okręgowy rozpoznaje jako sąd drugiej instancji, stosując odpowiednio przepisy o apelacji. Sąd Najwyższy stwierdził również, że wskazana nowela wprowadziła istotną zmianę normatywną, uściślającą sposób dochodzenia przewidzianych w tym przepisie roszczeń przez określenie przysługującego stronom

środka prawnego, ustanowienie terminu jego wniesienia oraz oznaczenie sądu właściwego rzeczowo, a także przez wyłączenie dopuszczalności skargi kasacyjnej od orzeczenia sądu okręgowego (z uzasadnienia uchwały z 28 września 2016r.). W obecnym stanie prawnym możliwość rozpoznania odwołania przez sąd powszechny została uzależniona nie tylko od wyczerpania trybu wewnątrzorganizacyjnego, ale także od zachowania terminu 14 dni, liczonego od otrzymania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie. Ten ostatni wymóg nie obowiązywał w dacie podjęcia kwestionowanej uchwały, wobec czego jego niezachowanie nie może rodzić dla powoda żadnych negatywnych skutków prawnych. Podobnie należy ocenić wprowadzenie przez ustawodawcę odmiennego rozwiązania proceduralnego, w ramach którego następuje rozpoznanie odwołania od uchwały w przedmiocie nabycia bądź utraty członkostwa w organizacjach łowieckich. Przewidziana w obecnie obowiązującym art.33ust.6 pr. łow. kompetencja sądu okręgowego, który działa jako sąd odwoławczy, wyklucza możliwość poddania zapadłego rozstrzygnięcia kontroli instancyjnej, a przez wyłączenie skargi kasacyjnej – także zbadania jego prawidłowości w ramach nadzoru judykacyjnego sprawowanego przez Sąd Najwyższy, co stanowi istotną modyfikację uprawnień, jakie przysługiwały powodowi w świetle przepisu obowiązującego poprzednio. Jak już o tym była mowa, omawiana nowela weszła w życie z dniem 21 kwietnia 2014r., podczas gdy uchwałę w przedmiocie pozbawienia powoda członkostwa w Kole (...) w Z. podjęto w dniu 2 czerwca 2013r. Została ona doręczona powodowi w sposób zastępczy w dniu 6 września 2013r. (na skutek awizacji w dniach 22 i 30 sierpnia 2013r.). Ponieważ nastąpiło to przed wejściem w życie omawianej nowelizacji prawa łowieckiego, dla oceny żądania powoda, a konsekwentnie i dopuszczalności wniesienia apelacji od wyroku sądu okręgowego zastosowanie znajdzie art.33 ust.6 tej ustawy w poprzednim brzmieniu. Odmiennego wniosku i stosowania przepisu nowej regulacji nie uzasadnia również art.3 powołanej wyżej ustawy z 12 grudnia 2013r. o zmianie ustawy – Prawo łowieckie, zgodnie z którym do spraw nabycia lub utraty członkostwa w (...) Związku (...) oraz utraty członkostwa w kole łowieckim wszczętych przed sądami powszechnymi przed wejściem w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. Przepis ten nie może być bowiem interpretowany w ten sposób, że do wszystkich spraw, które wszczęto po wejściu w życie nowelizacji, należy zastosować przewidziane nią rozwiązania prawne. Przeciwnie, wykładnia tego przepisu musi zostać dokonana z poszanowaniem zasady demokratycznego państwa prawnego, wyrażonej w art.2 Konstytucji RP, a także zasady równości, wynikającej z art.32 ust.1 Konstytucji RP. Koniecznym jest bowiem, aby w takich samych okolicznościach podmioty praw były przez władze publiczne, w tym wymiar sprawiedliwości, traktowane w taki sam sposób, to jest przy zapewnieniu możliwości skorzystania z tych samych środków prawnych. Skoro wszystkie okoliczności faktyczne mające znaczenie dla niniejszej sprawy, w tym doręczenie powodowi rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie (6 września 2013r.), wystąpiły pod rządami przepisów poprzednich, żądanie uchylenia uchwały także winno nastąpić w zgodzie z tymi przepisami, a nie wedle zmienionego reżimu prawnego, stawiającego skarżącemu wcześniej nie znane wymogi. Inna interpretacja prowadziłaby do wniosku niemożliwego do zaakceptowania, że 14 dniowy termin do zakwestionowania uchwały o utracie członkostwa w kole łowieckim przed sądem powszechnym upłynąłby przed wejściem w życie samej nowelizacji (zob. wyrok SA w Warszawie z 30 października 2015r., I ACa 200/15).

Z podanych przyczyn Sąd Apelacyjny stanął na stanowisku, że w niniejszej sprawie zastosowanie winny znaleźć przepisy art.33 ust.6 pr.łow. w dotychczasowym brzmieniu, obowiązującym w dacie zakończenia procedury umożliwiającej powodowi zakwestionowanie uchwały o wykluczeniu go z koła łowieckiego (6 września 2013r.) i tym samym nie podzielił stanowiska pozwanego (...) co do wystąpienia przesłanek uzasadniających odrzucenie apelacji. Sąd Apelacyjny doszedł jednocześnie do przekonania, że pismo Zarządu Okręgowego (...) w K., w którym poinformowano powoda o braku podstaw do uchylenia uchwały z 2 czerwca 2013r. w trybie nadzoru, noszące datę 14 listopada 2014r., nie jest uchwałą tego organu i nie konstituuje odrębnej sprawy „utraty członkostwa w kole łowieckim” w rozumieniu art.33 ust.6 pr.łow., lecz jedynie przedstawia informację o stanowisku tego organu. W odmiennym razie, to jest gdyby uznać, że pismo to należy traktować jako uchwałę, to przy założeniu, że powód zachował 14 dniowy termin do wniesienia odwołania, jego apelacja podlegałaby odrzuceniu jako niedopuszczalna w rozumieniu art.370 k.p.c. W tym bowiem przypadku uchwałę należałoby traktować jako podjętą już pod rządami nowych przepisów, ze wszystkimi tego konsekwencjami.

Przechodząc do istoty sprawy – powód domagał się uchylenia uchwały w przedmiocie pozbawienia go członkostwa w Kole (...) w Z. z 2 czerwca 2013r. oraz uchwały Zarządu Okręgowego (...) w K. utrzymującej w mocy tę uchwałę.

Twierdził on, że zaskarżył uchwałę z 2 czerwca 2013r. w ten sposób, że zwrócił się do Zarządu Okręgowego (...) o jej uchylenie w ramach nadzoru, to jest na podstawie § 173 Statutu (...), czym wyczerpał tryb wewnątrzorganizacyjny.

Jak wynika ze zgromadzonych dokumentów i co w sprawie nie było przedmiotem sporu, pismem z 11 lutego 2014r. powód istotnie wystąpił do Zarządu Głównego (...) z wnioskiem o uchylenie kwestionowanej uchwały w ramach nadzoru (k.25) i było to jego jedyne „odwołanie” w sprawie. Wniosek ten został przekazany zgodnie z właściwością, a następnie rozpoznany przez Zarząd Okręgowy (...) w K., który pismem z 14 listopada 2014r. poinformował powoda o braku podstaw do jego uwzględnienia (k.42). Jak słusznie zauważył Sąd Okręgowy, Statut (...) jednoznacznie odróżnia postępowanie wewnątrzorganizacyjne (uregulowane w rozdziale XVIII, § 164-172, Statut (...), k.31) oraz kontrolę sprawowaną w ramach nadzoru (rozdział XIX, § 173), a dodatkowo przewiduje możliwość wznowienia postępowań zakończonych prawomocną uchwałą w przypadku ujawnienia istotnych dla sprawy okoliczności, nieznanych w dacie podjęcia uchwały (rozdział XX, § 174). Wprawdzie zasadnie skarżący przytacza pogląd Trybunału Konstytucyjnego, wyrażony w wyroku z 6 listopada 2012r., K 21/11, że interpretacja ustawy nie może dokonywać się przez przyzmat norm statutowych, to jednak nie sposób uznać, by wykładnia językowa i funkcjonalna art.33 ust.6 pr. łow. prowadziła do wniosku, że pod pojęciem postępowania wewnątrzorganizacyjnego należy rozumieć również wystąpienie z wnioskiem o zbadanie prawidłowości uchwały w trybie nadzoru. Niewątpliwie pod wskazanym wyżej pojęciem należy rozumieć wdrożenie przez uprawnionego zwyczajnego trybu kontroli uchwał podejmowanych przez organy związków łowieckich, polegającego na wniesieniu odwołania w sposób i w terminie określonym w Statucie (...). Uzależnienie przez ustawodawcę dopuszczalności ochrony praw na drodze postępowania sądowego od skorzystania z przysługującym członkom tych związków środków odwoławczych ma zmierzać do usunięcia z obrotu wadliwych uchwał w najwcześniejszym możliwym terminie i w ramach kontroli wewnętrznej, a dopiero nieskuteczność tej ostatniej otwiera uprawnionemu możliwość wystąpienia na drogę sądową. W ocenie Sądu Apelacyjnego wymóg ten odnosi się do wszelkich roszczeń, jakie mogą być w sprawie dochodzone i to niezależnie od tego, czy znajdują one oparcie w normach prawa materialnego.

Sąd Apelacyjny podziela bowiem wyrażony w judykaturze pogląd o braku podstaw materialnoprawnych do żądania uchylenia uchwały stowarzyszenia, co znajduje zastosowanie także do uchwał organizacji łowieckich.

Ustawa z dnia 7 kwietnia 1989r. Prawo o stowarzyszeniach (tekst jedn. Dz.U. z 2015r., poz.1393 ze zm.), podobnie jak prawo łowieckie, nie przewiduje odrębnego powództwa członka o uchylenie lub stwierdzenie nieważności albo ustalenie nieistnienia uchwał władz stowarzyszenia, a podstawę prawną roszczenia może stanowić wyłącznie konkretny przepis prawa materialnego; nie wynika ona z zasady domniemania drogi sądowej. W Prawie o stowarzyszeniach nie ma przepisów podobnych do art. 249, 252, 422 i 425 k.s.h. lub art. 42 pr.spółdz. Brak takich unormowań nie oznacza, że sąd może odpowiednio stosować przepisy innych ustaw regulujących byt, organizację i sposób działania innych osób prawnych, choćby były one w swej specyfice bardzo zbliżone do stowarzyszenia. Nie pozwala na to Prawo o stowarzyszeniach, które nie zawiera delegacji do stosowania odpowiednio przepisów innych ustaw, należy zatem przyjąć, że racjonalny ustawodawca wyłączył taką możliwość (z uzasadnienia uchwały 7 sędziów SN z 20 października 2015r., III CZP 27/15, tak też wyrok SA w Warszawie z 31 października 2015r., I ACa 200/15, uchwała SN z dnia 6 stycznia 2005r., III CZP 75/04).

Skoro zatem kwestionowanie prawidłowości uchwały w przedmiocie wykluczenia członka ze związku łowieckiego może odbyć się nie poprzez powództwo o jej uchylenie, lecz jedynie na drodze powództwa o ustalenie nieważności uchwały o wykluczeniu, z czym należy utożsamić żądanie ustalenia istnienia członkostwa w takim związku, przesłanka dopuszczalności drogi sądowej zostaje spełniona po wyczerpaniu przez zainteresowanego trybu wewnątrzorganizacyjnego. Gdyby uznać, że wystąpienie z powództwem o ustalenie na podstawie art.189 k.p.c. nie musi zostać poprzedzone wniesieniem odwołania od uchwały do właściwego organu, wówczas nie można byłoby – zakładając racjonalność ustawodawcy – w żaden sposób wypełnić dyspozycji art.33 ust.6 pr. łowieckiego, także w brzmieniu obowiązującym w dacie wydania kwestionowanej uchwały. Przewiduje on ogólnie, że w wymienionych tam sprawach zainteresowany może – po wyczerpaniu postępowania wewnątrzorganizacyjnego – dochodzić swoich praw na drodze sądowej, bez jakiegokolwiek rozróżnienia o jakie kategorie roszczeń idzie. W konsekwencji należy przyjąć, że wystąpienie zarówno z żądaniem uchylenia uchwały (zagadnienie czy uprawnionemu roszczenie takie przysługuje jest

odrębną kwestią), jak i z roszczeniem o ustalenie jej nieważności (istnienia stosunku członkostwa) wymaga spełnienia wymogu w postaci wyczerpania trybu wewnątrzorganizacyjnego, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca (podgląd o otwarciu drogi sądowej dla dochodzenia tych roszczeń dopiero po wyczerpaniu trybu wewnątrzorganizacyjnego wyraził między innymi Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały z 28 września 2016r., III CZP 46/16).

Niezależnie zatem od treści dochodzonego roszczenia, z uwagi na niewyczerpanie trybu wewnątrzorganizacyjnego nie nastąpiło otwarcie drogi sądowej, co stanowi bezwzględną przeszkodę procesową, prowadzącą do odrzucenia pozwu po myśli art.199 § 1 pkt 1 k.p.c. Zgodnie z art.202 k.p.c., okoliczności, które uzasadniają odrzucenie pozwu, sąd bierze pod rozwagę w każdym stanie sprawy. Także Sąd Apelacyjny był zobowiązany – na mocy art.379 pkt 1 k.p.c. w związku z art.378 1 k.p.c. okoliczność tę wziąć pod uwagę z urzędu. Choć zatem Sąd Okręgowy prawidłowo przyjął, że powód nie wyczerpał trybu wewnątrzorganizacyjnego, to jednak ostatecznie nietrafnie wywiódł z tego faktu wniosek o braku roszczenia materialnoprawnego, zamiast o niedopuszczalności drogi sądowej.

Mając to na uwadze Sąd Apelacyjny po myśli art.386 § 3 k.p.c. uchylił zaskarżony wyrok i pozew odrzucił. Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania za drugą instancję oparto na art.98 k.p.c. Na tej podstawie w związku z § 1 ust.1 i § 8 ust.1 pkt 1 w związku z § 10 ust.1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015r., poz.1800 ze zm.) zasądzono od powoda na rzecz pozwanego Koła (...) w Z. kwotę 450zł tytułem kosztów pomocy prawnej. Na kwotę zasądzoną na rzecz pozwanego (...) Związku (...)w W. składa się natomiast wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości przewidzianej w § 1 ust. 1 i § 8 ust.1 pkt 1 w związku z § 10 ust.1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015r., poz.1804), a także koszty dojazdu pełnomocnika pozwanego na rozprawę. Ponieważ przepisy żadnego ze wskazanych wyżej rozporządzeń nie regulują stawki wynagrodzenia pełnomocnika będącego adwokatem lub radcą prawnym w sprawie o ustalenie stosunku członkostwa, Sąd Apelacyjny posiłkowo kierował się tym, iż w przypadku żądania uchylenia uchwały przewidziano stawkę minimalną w wysokości 360zł. Sąd Apelacyjny stwierdził jednocześnie, że w niniejszej sprawie stawka minimalna winna wynieść 600zł ponieważ badanie ważności uchwały organów związków łowieckich było jedynie jedną z przesłanek rozstrzygnięcia, a nadto w sprawie zgłoszono żądanie ewentualne, co uzasadniało zwiększony nakład pracy pełnomocników stron.

SSA Aleksandra Janas SSA Iwona Wilk SSA Grzegorz Stojek